

PRUSTVENE IN DRUGE RAZNO IZ AMERIKE IN SLOVENSKE VESTI

Peinidesetletnica u stano-
vno bo proslavilo društvo št.
JSKJ v Imperialu, Pa., s
veselico, katero priredi v
oktobra.

Rock Springsu, Wyo., se bo
v soboto 16. oktobra vršila ples-
veselica, imenovana "barn
dance". Veselico priredi društ-
vo št. 202 JSKJ in se bo vršila
v slovenskem domu.

Federacija JSKJ društev v
24. oktobra bo zborovala v nede-
lno. Zborovanje se
vršilo v mestni dvorani v Gil-
landu, Minn.

Domačo zabavo priredi dru-
štvo št. 89 JSKJ v Gowandi, N. Y.
v soboto 30. oktobra. Vršila
se bo v spodnjih prostorih Slo-
venskega doma na Palmer St.

Centru, Pa., se bo v soboto
13. oktobra zvečer vršila sezon-
na veselica društva št. 221
JSKJ.

Božani večer društva št. 71
JSKJ v Clevelandu, O., bo v so-
boto 12. novembra. Prireditve se
vršila v Slovenskem domu na
Himes Ave.

Veselico priredi v sobo-
to društvo št. 222
JSKJ v Gowandi, N. Y.

Velika, O., se bo na pred-
večer dne, to je 24.
oktobra, vršila plesna veselica
društva št. 132 JSKJ.

Prireditve domače zabave na-
stavlja društvo št. 92 JSKJ v
Clevelandu, Ill. Vršila se bo v so-
boto 12. novembra.

Uredništvu Nove Dobe so se
par dnevi oglašili sledeči
glasniki: Anton Okolish, pred-
sednik, porotnega odbora JS-
KJ, John Klancar, predsed-
nik društva št. 44 JSKJ, oba iz
Clevelanda, O.; Frank E. Vra-
na, 2. gl. nadzornik JSKJ iz
Clevelanda, Ill.

Predsednik društva št. 33 JS-
KJ v Centru, Pa., in aktivni dru-
stveni delavci, sobrat Anton Er-
jav, ki je dobil iz starega kraja za-
novo vest, da mu je v Hotav-
skem dne 17. sep-
tembra umrla mati Marijana
C. I. O., stara 85 let. Obenem
je sporočil, da je resno bo-
dov, tudi okrog 85 let

Salidi, Colo., je nagloma
umrl Philip Botz, član društva
JSKJ, star 23 let. Za-
daj sta dva brata in tri

Bradocku, Pa., je po dalj-
šem bolehanju umrl Joseph
Balish, star 67 let. Pokojnik je
bil član tamkajšnjega društva št.
JSKJ okrog 38 let.

Clevelandu, O., je umrla
Kranjc, rojena Pikovnik.
JSKJ, članica društva št.
JSKJ. V Ameriki je bivala
v letu in zapuščila tu soproga, štiri
in dva sina. Rojena je
v vasi Strahomer pri Tomi-

Clevelandu, O., sta se pre-
dve dni poročila Miss Ger-
truda Balish in Mr. Frank Lau-
rence. Nevesta je zaposlena v tis-
tarni "Enakopravnosti," kjer se
(Dajle na 2. strani)

KORISTNA USTANOVA

Works Progress administraci-
ja je vladna ustanova, katere
prvi in glavni namen je bil za-
poseliti s kakšnimi koristnimi de-
li potrebne brezposelne ljudi ter
jim na ta način dati prilike za
nekaj zaslužka. Polje te usta-
nove je silno veliko in sega vse
od gradenj velikih vodnih jezov
in drugih projektov pa do skr-
bi za pomoči potrebne otroke.
Tudi na bolnike in pohabljen-
ce ustanova in pozablja.

Tako Works Progress admini-
stracija pomaga onim prebi-
valcem te dežele, ki so v takem
zdravstvenem stanju, da mora-
jo vedno ostajati doma ali v raz-
nih zavodih, in jim daje tako
postrežbo, s kakršno jih niti nji-
hove družine niti državne usta-
nove ne morejo preskrbovati.

Invalidi, pohabljeni, slepci
in umobolniki, ki se nahajajo v
zavetiščih ali pa ne morejo za-
puščati svojega stanovanja, do-
bivajo pomoč potom raznovrst-
nih projektov, ki zaposlujejo re-
lifne delavce.

Otroci, ki ne bodo nikdar v
stanu pohajati šolo, dobivajo
poduk v osnovnih šolskih pred-
metih, rokodelstvih, glasbi in
umetnosti. Šolski poduk se pri-
naša domov tudi onim, ki so za-
časno odstranjeni iz šole vsled
zdravljenja po otroški paralizii
in drugih boleznih, ki zahtevajo
dolgotrajno okrevanje. Tudi
za naknadno zdravljenje po o-
troški paralizii so na razpolago
bolnišnice, ki učijo telovadbo,
tako da člani mladih nog in rok
postanejo gibčni, kajti drugače
bi odreneli za vedno.

Zraven tega pripovedovatelj-
ce pravljice obiskujejo po več-
krat na teden mlajše otročiče, ki
so zaprti doma. Svoje pripoved-
ke ilustrirajo s slikami, ki jih ri-
šejo na obsežnih črnih ploščah,
in včasih učijo tudi pacijente,
da jih sami rišejo.

Slepce, otrokom in odras-
lim, pomagajo WPA učitelji in
vaditelji, ki hodijo k njim na
dom in jih učijo rokodelstva,
razne igre, pletenje preprog in
čitanje po Braille-ovem siste-
mu. Vsled posebnega WPA pro-
jekta je bilo izdelanih več kot
13.700 gramofonskih strojev za
odigranje rekordiranih knjig in
se ti stroji dajejo slepim na
posodo skupaj z dotičnimi plo-
ščami.

Da se dokaže zdravlilna vred-
nost glasbe za pohabljen-
ce, vodita dva učitelja od WPA
federalnega projekta tečaje za
poduk glasbe v minnesotskih za-
vodih za pohabljen-
ce, in uspeh je pomemben. V mestu
St. Paul se vrši tak poduk po-
trikrat na teden za 104 učencev
Lindsayove šole za pohabljen-
ce. V Doeling School for
Crippled Children se izvaja pro-
jekt, ki gre še korak dalje. Uči-
telj je organiziral orkester 29
godal, ki je baje edini svoje vr-
ste v tej deželi. Ta projekt ne le
proizvaja precej dobro glasbo,
marveč tudi dokazuje svojo ko-
rist v lečenju bolnikov, ki trpi-
jo na mišičnih krčih. Otroci se
učijo pravilnega držanja instru-
mentov in skladnega kontrolir-
anja neposlušnih mišic. Neka
pacientka se je tako izboljšala,
odkar se je pridružila orkestru,
da ne rabi več stolčka na koles-
cih.

Marijonetne predstave v umo-
bolnicah dajejo otrokom, ki se
tam nahajajo, približno isto po-
moč, ki jo glasba daje telesno
pohabljenim. Projekt marijo-
netnih predstav v newyorskimi
Bellevue bolnišnici je dosegel

MOČ C. I. O. V DETROITU
V Detroitu, Mich., so se ne-
davno završile mestne primarne
volitve, ki so pokazale veliko
moč organiziranega delavstva.
Izmed dveh županskih kandida-
tov, ki sta dobila nominacijo, je
eden, ki je bil podpiran od C. I.
O. organizacije. Za mestne od-
bornike je dobilo nominacijo pet
kandidatov, ki jih je podpirala
C. I. O., in šest kandidatov pod-
piranih od A. F. L. Vseh kandi-
datov je 18 za 9 odborniških
mest. Pri primarnih volitvah je
bilo oddanih 325.000 glasov, to
je 100.000 glasov več kot se to
navadno zgodi. Pri rednih vo-
litvah v novembru se lahko zgo-
di, da si bo organizirano delav-
stvo osvojilo mestno vladno v De-
troitu.

ZELEZNIČARJI ZMAGALI
Železničarska unija je za svo-
je člane izvojevala 6.6-odstotno
zvišanje plač. Unija je bila za-
pretita s stavko, toda pogodba
določa, da se morajo prej vršiti
pogajanja, in šele če se s pogaj-
anja ne pride do sporazuma,
smejo železničarji pričeti s stav-
ko. Po daljših pogajanjih, kate-
rim so prisostvovali vladni po-
sredovalci, je bil dosežen kom-
promis, s katerim se je unija za-
dovoljila. Pogajanja so se vršila
v Chicagu. Dobro organizirano
disciplinirano delavstvo bo mo-
glo v bodočnosti večino sporov
med delom in kapitalom rešiti
potom pogajanj.

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

ZA ZDRAVJE OTROK POZIMI

(Piše dr. F. J. Arch, vrh. zdravnik
J. S. K. Jednote)

Starši, ki se bojijo zimske se-
zone zaradi bolezni, ki jih ta čas
navadno prinaša, ne posvečajo
dovolj pozornosti zdravstvenim
določbam, izpolnjevanje kateri-
rah zamore obdržati otroke v
istem zdravstvenem stanju po-
zimski kot poletni. Med najbolj ob-
čajne nepravilnosti, katerih naj bi
se otrok izogibal, spada navadni
prehlad. V to svrhu je najvaž-
nejše, da se otrok izogiba ose-
bi, ki že imajo prehlad, in da iz ka-
kega vzroka telesno ne oslabi.
Res je težko preprečiti otrokom,
da ne bi prihajali v dotiko s pre-
hlajenimi osebami, toda dosti
manj prilik za širjenje prehlada
bi bilo, če bi starši doma ob-
držali otroke, kadar so prehlaj-
eni, in če bi učitelji ne polaga-
li toliko važnosti na točno pose-
čanje šole. Še bolj nevarna kot
šola so za širjenje prehlada gla-
dišča. Pa tudi domovi so te ča-
se dostikrat bolj natrpani, ka-
kor je za zdravje stanovalcev
priporočljivo.

Drugi važni faktor za obvar-
vanje otroka pred prehladom je
telesna odpornost. Čvrst otrok
se uspešneje upira prehladu
kot slabotnej. Da postane oziro-
ma ostane otrok čvrst pa mora
dobivati pravo in dovoljno hra-
no. Mleko, sadje in zelenjava ne
smejo manjkati v otroški dieti,
četudi je morda treba izdatke za
hrano v splošnem omejiti. Zgo-
dnjen vstajanje in zgodnji zajtrk,
kar da otroku dovolj časa za ak-
cije prebavi, predno odide v
šolo, naj bi bila regularna pra-
vila.

Za telesno gibanje otroka je
sicer pozimi manj prilik kot po-
leti, vendar tudi brez tega ne bi
smelo biti; to more pomagati o-
troku k boljšemu apetitu, k boljši
prebavi in odvajanju in k
boljšemu spanju. Glede plava-
nja v bazenih notranjih kopa-
lišč naj velja previdnost. Za o-
troka je dalje prav tako važno,
da dobi dovolj počitka kot da
dobi dovolj gibanja. Miren dom
je prav tako važen kot navada
zgodnjega podajanja k počitku.
Z ozirom na počitek naj bi starši
tudi ne zahtevali od otroka toliko
učjenja, da bi razrede preskako-
vali, niti naj bi jim izven šolskih
ur ne nalagali preveč pouka v
godbi ali plesu.

Prenapenjanje oči je tudi va-
žen faktor. Prenapenjanje oči
lahko spravi iz reda živčni sis-
tem otroka, kar ga močno one-
sposobi za učenje. Takih nepri-
lik vida navadno ni mogoče opa-
ziti ali najti brez temeljite
zdravniške preiskave. Vsak o-
trok naj bi bil torej temeljito
zdravniško preiskan vsaj enkrat
na leto.

VINSKE PALME
Neki raziskovalec poroča, da
je našel v jugovzhodnem delu
Mehike neke vrste palme, ki pro-
ducirajo vino. Domačini poseka-
jo palmo in izrežejo v deblo ne-
kako korito, kakor ga pokrijejo
z listjem. Po dveh dneh se dre-
vesni sok izcedi v tisto korito in
se izpremeni v okusno rdečo pi-
jačo, ki se more po okusu in mo-
či meriti z najboljšimi francos-
kimi vini.

SLADKI LES
Deske, umetno izdelane iz o-
stankov sladkornega trsa, iz ka-
terega je izprisan sok, so znat-
no močnejše od desk pravega le-
sa.

JESENSKO SAJENJE
Slovenci imajo radi zelenje o-
koli svojih stanovanj, bodisi
drevje, grmičje, cvetlice in tra-
vo, ali vsakega nekaj, če pro-
stor dovoljuje. To dokazuje, da
imajo smisel za lepoto. Tudi
skromna hišica, bodisi v velikem
mestu ali v mali naselbini, je vi-
deti prijazna, če je zasenčena z
drevjem ali če je obdana z lepo-
tičnimi grmiči ali cveticami.
Poleti zelenje okrog hiše tudi o-
hlaja ozračje.

V velikih industrijskih mestih
uspevajo le nekateri vrsti drev-
vesa, v mali naselbini pa skoro
vsako drevo, ki običajno raste v
dotični okolici. Ta dežela je ta-
ko velika in ima vsled tega tako
različno podnebje, da je nemo-
gče navajati kakšna splošna
navodila glede vrst drev-
vesa, ki uspevajo v velikih mestih.
V Clevelandu, O., na primer do-
bro uspevajo platane ali sika-
more, javori, brest, severni ev-
kalipti in katalpe. V Chicagu je
videti največje katalpe in topolov.
V Washingtonu, D. C., uspevajo
že poljužne vedno zelene mag-
nolije. V New Orleansu se ko-
sati oleandri in palme. Salt
Lake City pa se ponaša celo z
obilico sadnega drevja.

Večina drev-
ves se lahko sadi
ali presaja že v
jeseni, ko začne
padati slana in se
preneha preka-
tati drevesni sok.
To velja po-
sebnost za srednji
zapad in vzhod,
kjer podnebje ni
presuho. V je-
seni je že zaradi
vremena lažje
saditi drevesa kot
spomladi in v
jeseni presajena
drevesa se do
spomladi že ne-
kako udomačijo
na novih mestih
in začno hitreje
rasti. Poleg tega
si v jesensko
sadištvu prihrani-
mo nekaj po-
mladnega dela.
To velja za list-
nata drevesa v
splošnem. Neka-
tera drevesa, kot
bukve, breze,
magnolije, hrasti
in peskovina pa
boljše prenesejo
pomladno pre-
sajanje. V suhem
podnebju gotovih
krajev zapada je
po navadi tudi
boljše presajati
drevesa spomladi
kot jeseni, ker
zimski burja, po-
sebnost v krajih
kjer običajno malo
snega pade, zelo
izsuši zemljo in s
tem tudi korenine
novo presajenih
drev-
ves.

Pri sajenju ali presajanju
drev-
ves, naj bo v je-
seni ali spo-
mladi, bi morali
upoštevati ne-
katera splošna
pravila. Velika
in starikava drev-
vesa navadno ni
vredno presajati.
Mlado drevo z
dobrimi koreninami
bo v rasti
kmalu prehitelo
starikovo rogo-
vo. Drev-
ves se ne sme
sadiati bolj
globoko kot so
rastla prej. H ko-
reninam se ne sme
pokladati svežega
gnojna. Vse zlom-
ljene ali poškodovane
korenine naj se
odrežejo z ostrim
nožem; pre-
dolge korenine pa
se naj primer-
no prirežejo, da se
morejo ostale
korenine v jami
lepo razprostreti.
Presajeno drevo,
posebnost če
je precej visoko,
naj se priveže
h kolu. Vsako drevo
izgubi pri
presajanju nekaj
korenin, za-
to je priporočljivo,
da se spomladi
tudi veje istega
primerno razredči-
jo in po potrebi
prirežejo. Ako je
vreme suho, naj se
drevo po presaditvi
dobro zaliva,
pa naj se sadi-
tev izvrši spo-
mladi ali v je-
seni. V vsakem
kraju naj se po
možnosti sadi
taka drevesa, ki v
tamkajšnji okoli-
ci uspevajo. Ako
se v severnih kra-
jih sade drevesa,
naročena iz kra-
jev z bolj milim
podnebjem, naj
se sajenje izvrši
spomladi.

Vse, kar velja
glede sadi-
te ali presaja-
nja drev-
ves, velja v
splošnem tudi
glede sajenja
raz-
nih lepotičnih
grmičev. Tudi
ve-
terine teh
grmičev je mo-
gče u-
spešno saditi
v jeseni. Ako
hoče-
te (Dajle na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

SPOMENIK PISATELJU
V nedeljo 19. septembra so v
Poljanah nad Škofjo Loko od-
krili spomenik pisatelju dr. Iva-
nu Tavčarju. Ta dan je bil praz-
nik za vso Poljansko dolino, ki
je z odkritjem spomenika pro-
slavila spomin enega svojih naj-
večjih sinov. Načrt za spom-
niški steber je napravil arhitekt
Plečnik, bronasto poprsje pa je
delo kiparja Pengova. Prvotno
so nameravali v pisateljevo roj-
stno hišo vzdigniti le spominsko
ploščo, ker pa je hiša precej
vlažna, so se odločili za spome-
nik, ki stoji pred hišo.

KRAŠKA KORENINA
V Doberdolu je nedavno praz-
noval osemdesetletnico svojega
rojstva tamošnji posestnik Ma-
tevo Ferfolja. Jubilar je bil ro-
jen v Doberdolu leta 1857 in je
tam preživel vse svoje življenje.
Kljub visoki starosti je še teles-
no in duševno svež, tako da o-
pravlja še vse posle na svojem
posestvu.

MNOGO DIJAKOV
Na vse srednješolske zavode v
Sloveniji je letos velik naval u-
čencev. Naval na celjsko gimna-
zijo je bil letos tako velik, da je
zavod razdeljen na 27 razredov.
Vsega skupaj se je vpisalo 1122
učencev in učenk. Stalno nara-
ščajoče število učencev zahteva
ustanovitve še ene popolne gim-
nazije v Celju.

JUNAŠKI GASILEC
V Sardiniji pri Veliki Nedelji
je nedavno treščilo v gospodar-
sko poslopje posestnika Jožeta
Kolarica. Čevljar France Zamu-
da, ki živi kakih 20 minut odda-
ljeno od kraja nesreče, je prihi-
tel na pomoč med prvimi in je
skozil gorečo streho skočil v hlev,
iz katerega je privlekel neza-
vestnega gospodarja, ki se ni
mogel rešiti iz gorečega hleva,
kamor je bil pohitel reševati ži-
vino. Gospodarja so z umetnim
dihanjem spravili k zavesti, na-
kar so ga odpremili v bolnišnico,
kjer je zdaj na poti okrevanja.

PRIJAZEN MOZ
V Razgoru pri Slovenski
Bistrici je bil odveden v zapor
51-letni rudar Anton Pangerle,
ker je osumljen, da je zažgal hi-
šo, ki je bila last njegove žene,
h kateri se je nedavno kot vdo-
vec priženil. Z ženo sta se več-
krat prepirala, ker kljub vsemu
prigovarjanju ni hotela dati hi-
še za prepisati nanj. Ob času po-
žara je bil doma samo Panger-
lov 14-letni sin, ki je spal in se
je komaj rešil iz goreče hiše.

ZA PEVSKE ZBORE
Zbirka različnih slovenskih
narodnih pesmi in sicer 16 moš-
kih in 84 mešanih zborov, ki jo
je priredil pokojni skladatelj
Emil Adamič, je izšla v založbi
pevskega zbora Glasbene Matice
in stane 30 din. Narodne pesmi
so obdelane v tej zbirki v lahki,
prikladni koncertni obliki, mar-
sikatera na popolnoma nov, do
sedaj nenavaden način, a ven-
dar izredno blagovlasna. Naši
pevovodje in pevski zbori bodo
našli v tej zbirki veliko gradiva
za svoje koncerte in druge na-
stopne. — Hubadova pevska župa
pa je izdala zbirko lahko-pev-
nih zborov priljubljenega skladate-
lja Petra Jereba. Zbirka obsega
6 moških in 2 mešana zbor in
stane 10 din. Obe zbirki se na-
ročata v knjigarni Glasbene Ma-
tice v Ljubljani.

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

VSAM PO SVOJE

Japonci so največji humoristi
sedanjega časa. Vsemu svetu
namreč pripovedujejo, da po-
bijajo Kitajce zato, ker jih ho-
čejo pridobiti za prijatelje. Ne-
rodno pri tem je le, da Kitajci
tega japonskega humorja neče-
jo razumeti in odgovarjajo nanj
s topovi.

V Zedinjene države so pred
par tedni pripeljali nekaj psov
neke nenavadne afriške pasme,
ki nikoli ne lajajo, ker ne znajo
in ne morejo. Ko dobimo še mač-
ke brez mijavkanja, kure brez
kokodajsanja, avtomobile brez
trobentanja, ženske brez opravl-
janja, pijance brez prepevanja
in banketne govornike brez go-
vorjenja, bo življenje na svetu
res prijetno.

Ko sta se nedavno Hitler in
Mussolini v Berlinu najbolj ob-
jemala, je nju in tisočglave
množice gledalcev pral silen dež.
Sto milijonov ljudi imata pod
komando, toda vremenskim bo-
govom za enkrat še ne moreta
diktirati.

Iz Londona poročajo, da bo
grški princ Pavel, brat grškega
kralja, poročil hčerko vojvode
iz Brunswicka, ki je nekaj v
zlahti z angleškim kraljem. Ne-
vesta je seveda lepa, kakor vse
princeze, in se imenuje Frederi-
ca Louise Tyra Victoria Marge-
rita Sophia Olga Cecilia Sabella
Christa. Ubogi princ, ki se bo
moral naučiti takih litanij in
svoji izvoljenki razlagati ljube-
zen s takim dolгим predgovorom!

Učenjakom se je baje posre-
čilo producirati umetne solze.
Ta izum bo dobrodošel, ko bo
svet jokal za Mussolinijem in
Hitlerjem.

Po neki vesti iz Berlina je
nemškimi kemikom uspelo izde-
lati umetno mast iz lesa. Ta
mast bo najbrž tista, ki so jo
slutili že naši predniki, kadar
so v jezi klicali na pomoč "kr-
ščeno mast."

Včasih smo mislili, da ni bese-
de, ki bi se mogla primerjati z
izrazom "all right," ki lahko po-
meni začetek, konec, poziv, do-
voljenje, privolitve, pohvalo itd.
Neki chicaski profesor pa nam
je te dni razodel, da je medmet
"mhm" v angleščini skoro prav
tako vsestransko poraben. Mhm
lahko pomeni da, ne, morebiti,
gotovo, seveda, a tako! Zdaj
vemo, ne boš! itd. Ko sem ome-
njeno razodetje prečital, sem
tudi jaz z zaprtimi usti rekel
mhm, in sicer po slovensko.

Pravijo, da v sili še vrag mu-
he zre, in, če jih sme gospod
vrag, sme jih tudi ta kolona, ka-
dar je v sili in potrebi.

Glasom zadnjega štetja je v
uredništvu še pet klavernih sep-
temberskih muh. To je vse, kar
nam je ostalo od poletja. V u-
redništvo so menda prišle te-
kom uredniških počitnic, kajti
med uradnimi urami jim je
vstop prepovedan.

Zdaj so se že čisto udomačile
in vsekakor nameravajo tu pre-
zimiti, če je slavnemu uredni-
štvu prav ali ne. Saj ne rečem,
naj bi bile, če bi mirno sede-
le vsaka na svojem stolu. Pa ne
marajo stolov, vsaj za dolgo ča-
sa ne. Najbolj me jezi, kadar mi
hodijo pod prste gledat kaj pi-
šem. Tako špijoniiranje za ured-
niškimi tajnostmi ni lepo.

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

(Dajle na 2. strani)

VSAM PO SVOJE

Japonci so največji humoristi
sedanjega časa. Vsemu svetu
namreč pripovedujejo, da po-
bijajo Kitajce zato, ker jih ho-
čejo pridobiti za prijatelje. Ne-
rodno pri tem je le, da Kitajci
tega japonskega humorja neče-
jo razumeti in odgovarjajo nanj
s topovi.

V Zedinjene države so pred
par tedni pripeljali nekaj psov
neke nenavadne afriške pasme,
ki nikoli ne lajajo, ker ne znajo
in ne morejo. Ko dobimo še mač-
ke brez mijavkanja, kure brez
kokodajsanja, avtomobile brez
trobentanja, ženske brez opravl-
janja, pijance brez prepevanja
in banketne govornike brez go-
vorjenja, bo življenje na svetu
res prijetno.

Ko sta se nedavno Hitler in
Mussolini v Berlinu najbolj ob-
jemala, je nju in tisočglave
množice gledalcev pral silen dež.
Sto milijonov ljudi imata pod
komando, toda vremenskim bo-
govom za

Čitateljem bo še v spominu kako se je svoječasno italijanski parnik "Morosini" kakor naša zalezel v neki jugoslovenski parnik in ga skoro potopil. Afera je takrat povzročila veliko ogorčenje v Jugoslaviji in celo v češkoslovaški. Nedavno pa je spet prišlo do slične nesreče v splitski luki.

Po nerodnem maneviranju je spet italijanski parnik "Francesco Morosini" treščil v jugoslovenski parnik. In sicer je s krmo zadel v desni bok parnika "Raba," ki je last Jadranske plovidbe. K sreči je poveljnik "Raba" kapitan Gamulin, kot star in izkušen pomorščak še ob pravem času opazil "Morosini" in ga odmah zaustavil. Naenkrat je začelo tilo, je z otrokoma podala pod bregom. Potok je pod bregom narasel in na naglo naraščal in mogla več oti. Silna urnega potoka je odprej oba otroka, ki mogel prihitei na podo, naposled pa je vtonila.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought

A NEW COLUMN

Readers of Nova Doba may have noticed a new column appearing in the English section, headed with an appropriate title "Did you know that," by Anna Prosen, member of lodge No. 173, SSCU of Cleveland, O.

This column consists of a widely assorted statement of facts on subjects of direct interest to the average person, and information on subjects that may be entirely new to many.

"Did you know that" column is a sparkling contribution to the reading matter carried by our official organ.

Three weeks ago Anna Prosen wrote a letter to the English editor suggesting a new column to be carried by the Nova Doba.

"For several weeks I have been pondering over an idea which I am going to present to you with hopes of getting a carefully considered reply," started the author of "Did you know that," continuing with "You see it is about the English section of Nova Doba. The page is very interesting as far as Little Stan's articles, editorial column, briefs, lodge notices, etc., are concerned, but I think a little something could be added. For example: A group of interesting facts about cities, states, and other subjects which may interest the reader. Enclosed are ten to give you an idea of what I mean. My decision is to put them under a heading 'Did you know that.' I would be willing to submit the like every week or every two weeks, just as you would think best. So far I have a fairly long list of facts. Please let me know what you think of my idea."

Anna's letter was answered promptly, and she in turn promptly forwarded additional material for her column.

Any time an English-speaking member of our splendid organization writes a letter of comment on the English section of Nova Doba, it raises the spirits of the English editor, for it shows that our members are interested in their official organ. Let the comment be critical or complimentary—the fact that the members are efficiently interested in the Nova Doba places the man in charge to serve the members through a newspaper column in a responsive frame of mind. Just like the wife who expects her hubby to notice things around the house, be they small or large.

From a purely impersonal point of view, an interest played by our members in their official organ augurs well for the SSCU. It is through the Nova Doba that our members keep in contact with their organization from week to week. And constructive criticism is anticipated on the part of the editorial staff, for the manner in which various subjects relating to the SSCU and news items in general are presented to the readers will retain the interest of the members in the official organ.

It is through the Nova Doba that our lodges situated in various towns and cities throughout the United States are kept posted on what each branch is doing. Important official notices from the home office are carried to the weekly messenger who disseminates facts relating primarily to our Union.

It is the purpose of the editorial staff of Nova Doba to carry items which will interest the member-readers primarily.

If a local settlement fails to be mentioned, it is only because no one in that community is interested enough to forward some information about it to the Nova Doba. The editors depend upon reporters, and our members are the reporters. No reports, no stories.

DEATHS

Accidental deaths, as classified by the National Safety Council, show home accidents as the cause of death. Home accidents totaled 39,000; motor vehicle fatalities, 38,500; and fatal occupational accidents, 18,000—a decided increase in each classification.

Bob — Last night when I got home my wife had my chair drawn up before the fireplace, and my slippers ready for me to put on and—

Martin — And how did you like her new fur coat?

"We gave the umpire fifty bucks to let us win the ball game."

"And still you lost?"

"Yes—the umpire was crooked."

A denizen of the hills of East Tennessee, who was appearing as a witness in a lawsuit, was being questioned as to his educational qualifications by the plaintiff's lawyer.

"Can you write?" asked the lawyer.

"Nope."

"Can you read?"

"Wa'al I kin read figgers pretty well, but I don't do so good with writin'."

"How is that?"

"Wa'al, take these here signs along the road when I want to go somers; I kin read how fur, but not whurto."

—Automobile Bulletin

Teacher — Now, children, since we have described what trees, flowers and plants are, who can tell me in his own words what grass is?

Small Boy — I can, Teacher.

Grass is whiskers on the earth.

Express Thanks

Salida, Colo. — We wish to take this opportunity to express our deep gratitude to the brothers and sisters of lodge No. 78, SSCU, as well as to others who offered their deep sympathy and extended floral offerings, service and attendance at the interment of our beloved brother Philip Botz, who died suddenly on September 19th. The deceased was 23 years old.

A fine young man, loved by all who knew him.

The death of our dear beloved brother and son,

Has brought us deep sorrow. It has saddened our hearts deeply,

But it seems it was meant for him to go.

To a more beautiful and peaceful valley.

May his soul rest in peace.

Survived by his father, mother, brothers Frank and Carl; sisters Emma, Hedda and Mrs. Stoffe Bryan and nephew Walter Shearer.

We also wish to thank the SSCU for its prompt rendition of the death benefit check in time of need. We wish the SSCU continued success for the future, to see it expand in numbers and to receive the boost it merits.

Mr. and Mrs. Frank Botz and Family

WHEN THE WIFE'S AWAY

My wife's away. She's been gone two weeks. I can't find the bread knife and she took the comb with her. The light in the kitchen's gone haywire. The radio's gone cold . . . The dish towels are getting greasy and the table cloth is sticky. The milk bottles all have sour milk in, and the soap's all gone. The lock on the back door won't work and the faucet in the bathroom leaks . . . I left a quilt out in the rain and forgot to close the windows. The salt won't shake from the salt shaker. The clock's stopped . . . The tomatoes are rotting in the garden, the peaches are falling, the beans are drying up, the sweet corn ought to be used, and the cabbage is bursting. Yesterday I found out I'd left the electric iron turned on since last Saturday . . . There ought to be a law. She'll be gone six more days, nine hours and forty minutes!

Dry Humor

"Some men thirst after fame, some after love, and some after money."

"I know something they all thirst after."

"What's that?"

"Salted almonds."

Salesman — Is your mother at home, little man?

Small Boy (playing in yard) — Yes, sir, she's always home.

Salesman (after ringing door bell) — Are you sure your mother is home? She doesn't answer my ring.

Small Boy — I'm sure she's home, mister, but I don't think she'll answer the door until you reach our house four doors down the street.

"I hope you'll dance with me, tonight, Mr. Jones."

"Oh sure. I hope you don't think I came here merely for pleasure."

Joe — Have you told Mr. Fjord that you're going to get married?

Dots — Goodness, no! He's against all unions, you know.

BRIEFS

Western Stars lodge, No. 202, SSCU of Rock Springs, Wyo., will hold a Barn Dance Saturday, October 16 at the Slovenski Dom. Music will be furnished by Dutch Taucher's orchestra.

Pathfinders lodge, No. 222, SSCU annual Fall Dance will take place on November 13, in the Slovene Hall at Gowanda, N. Y. Admission tickets sell in advance for 25 cents; at the night of the dance, for 35 cents.

A big Masquerade Dance will be given by Center Ramblers, No. 221, SSCU of Center, Pa., on October 30th, at Smitty's Ballroom of Center, Pa.

A Slovene bride will appear at the Cleveland Automobile Show during the week of November 13 to 20 at the Public Auditorium. The girl to be chosen will be selected on the basis of personality and appearance, rather than on beauty alone. The Cleveland Inter-Lodge League will sponsor the selection of the typical Slovene bride. Brides depicting other nationalities will also participate in the spectacle called "The Brides of the Nations." Of special significance is the selection of the Cleveland Inter-Lodge League to judge who shall represent the Slovenes in the spectacle.

Wedding bells rang for Miss Gertrude Balish and Mr. Frank "Grange" Laurich last Saturday, when the two were united in matrimony. The bride is an employee of Enakopravnost (Equality), Slovene daily; the bridegroom manages the SNPJ Federation team.

Visitors to the Nova Doba office the past week are: Anton Okolish, chairman of supreme judiciary, SSCU, John Klancar, president of lodge No. 44, both of Barberton, O., and second SSCU supreme trustee Frank Vranichar of Joliet, Ill.

Minnesota Federation of SSCU lodges will hold a meeting on Sunday, October 24, in the city hall of Gilbert, Minn.

On Saturday, Nov. 13, members of lodge No. 71, SSCU of Cleveland will hold a dance in the Slovene Hall on Holmes Ave.

Dramatic club Ivan Cankar of Cleveland will open its current year in drama with the presentation of a play on October 31 at the Slovene National Home on St. Clair Ave.

Office Boy—Ummmmmm! I caught you kissing the Boss's stenographer.

Vice President — Here, put this dollar in your pocket and keep quiet about it.

Office Boy — Here's 50 cents change, sir. One price to all you big shots.

Yeh

"Time must hang heavily on your hands."

"What do you mean?"

"You've got such a large wrist-watch."

Empty

Mistress: "Bridget, I told you twice to have muffins for breakfast. Have you no intellect?"

Bridget: "No, mum; there's none in the house."

Scarlet Mask to Play for G. W.'s

Cleveland, O. — Preparedness; that has been the keynote of the George Washington lodge, No. 180, SSCU for years. Small wonder then that the G. W.'s already are publicizing the annual fall dance which will be held Saturday, November 13, at Twilight Ballroom on St. Clair Ave.

The administrative board, in which is vested the authority to handle the manifold details in connection with the dance, thus far has been very busy with the various details necessary to be taken care of for the Nov. 13 dance. The Scarlet Mask orchestra will furnish the music. The guests will furnish the dance; that is, keep in time with the excellent music.

Yards and yards of words could be written on the forthcoming G. W. dance: how the guests will enjoy themselves, the many refreshments available, congenial companions, etc.

However, the proof of the pudding is in the eating, and therefore I highly recommend that all neighboring SSCU members, friends and acquaintances come to Twilight Ballroom on the night of November 13 and find out for themselves what real hosts our G. W.'s are.

J. F. Kardell, Pres.

Arthur L. Johnson Speaks in Cleveland

Arthur L. Johnson, author of The General Welfare Bill of 1937, known in National Legislature as H. R. 4199, will speak in the Public Auditorium, in Cleveland, Sunday evening 8:00 p. m., October 17th, on the subject "The American Way of Creating General Welfare."

The public is cordially invited to hear this able champion of General Welfare, who is now serving as acting secretary to the steering committee, of forty congressmen, who are pledged to this bill.

Mr. Johnson's appearance is sponsored by The Ohio General Welfare Association, who are rapidly establishing units of voters, to create state wide economic forums, to study and discuss the pension question in its relation to General Welfare. These units are strictly non-partisan.

A Thought for Youth

A young man either will be very successful and make a great deal of money, or life will not be so kind to him as he anticipates and his earnings will remain modest in size.

If he makes a great deal of money, life insurance will convert his surplus funds into a loss-proof bond and transmit them intact to his family. If his future earnings chance to be small, life insurance, by systematically accumulating whatever it is convenient for him to save, will bring him out at retirement age far ahead of the man who has a lifetime of larger income, but who failed to save systematically and invest safely.

Nat'l Life Dynamo.

Editor's Note

To Dizzy Slim, Center, Pa.

Your article could not be published because it lacked your full signature. Pseudonym cannot be used in place of your full name, as provided for in section 165 of our By-Laws.

TAKING A BACK SEAT

WITH LITTLE STAN

Ely, Minn.—Saturday—the day of days, as Little Stan sits in the shop, wiping cold perspiration off his brow, concentrating on something to write about. Big things are on the sports

calendar for the day, but yet it is too early to say much about them, until the games are played. Nevertheless, your Little Stanley takes the back seat this week.

Some weeks ago, he was full of enthusiasm over purported strength of his national favorites, the New York Giants. He disclosed this fact to Nova Doba readers. At the same time, he forecast an unblemished season for the Minnesota University football eleven.

Like the tick of the clock, fate and destiny, plus a couple of errors combined forces to make Little Stan the bummiest forecaster in the business. Even though he came pretty close to calling the shots on the Minn.-Neb., football game.

But those Giants! Tsk, Tsk! Little Stan was a disappointed young man. Only lucky thing for him was that not one reader called his shots. If they had, Little Stan could be in for a whole lot of razzing.

Why during this hectic sports week, Little Stan's "Ahs-tin" felt so badly it sprang a couple of leaks, loosened a couple of wires, leading to a form of automobile constipation, and otherwise joined Little Stan in his misery. Heh, Heh!

All these things added together led to the climax. Result was he felt so small, he could have crawled under a snake with a top hat on his head. He likened himself to that Little fellow you sometimes see in the comic strip entitled, "The Squirrel Cage." If you remember that small, long-whiskered hitchhiker, who stands on the roadside, thumbing his way about, you will picture Little Stan. It was after his forecasting turned awry that this elongated gentleman stood on the Ely highway, his thumb pointing eastward, and from his lips coming, "Nov Shmoz Ka Pop?"

Misery didn't last very long, however, as Little Stan proved he could take it. Heh, Heh! On top of that he had bet a buck that the Yankees would take the series, and when the whole thing cleared up, Heh, Heh, he was a buck ahead . . .

And Along the Way

While gridirons throughout the country resound with the cheering multitudes, calling of signals, and the thud of kicked footballs, a much different picture presents itself in this neck of the woods. True, today Virginia and Ely, tangle in a "crucial" football game which is creating much interest. High school fans are especially keyed up—because the game may spell the Iron Range championship. On top of that you have the Minnesota-Indiana grid show, and the last game of the world series.

But the national headlines are only small fry to hundreds of keen-sniffing bird dogs, and a like number of hunters.

Yes, my friends, the Northern Minnesota duck-hunting season opened today—and that may mean a Mallard duck for dinner!

Early this ideal cloudy, nippy morning, hundreds of hunters and their dogs sat in bough-covered thickets along swampy shore-line. To the casual observers, it would appear there wasn't a soul in sight. Even the ducks are fooled.

In this thicket, hunters wait for the whirr of wings. Everyone is set for the big kill. Along the shoreline of a popular lake you see duck decoys. These are tossed lazily around by lazy waves, and appear to be floating realities.

Duck hunters also carry a decoy-noisemaker which quacks in competition with the higher-browed ducks. These decoys prove the undoing. Hunters spy a flock in the distance, and immediately, but not too eagerly the quack, quack, ensues from the thickets.

High in the skies, the ducks fly in perfect formation, headed by a heavy-winged leader. His ears—Tsk Tsk—he perks up a bit when he hears the quack, quacks. He looks back at his flock, and with a wave of his wing, signals the gang to land. "Looks like a lot of wild rice down there," he yells!

Then the leader zooms! Down goes the flock to join the decoys, and to their doom! They land, unsuspecting of any danger. Then the big shot-guns of the hunters blaze into action. Bang! Bang! Bang! Looks like renewal of Jap warfare! Heh, Heh! The flock scatters in terror, but not before a lot of their delicious duck-dinner comrades are downed. The keen-sniffing duck dogs come into action. They swim out, retrieve the duck for their masters.

Then with their quota filled, hunters prepare some delicious duck morsel for dinner. They sit around, and spread the blarney. Yes, duck hunting is great fun—for the hunters And it lasts a whole month!

Next month, hoards of deer hunters will trek to this north country. Dressed in colorful red regalia for safety sake, these gentlemen will really go after that venison steak—and Little Stan will bring you another of the amazing adventures just about that time.

And, listen, when they spread that duck and venison dinner on the table, you can be sure that Little Stan will swiftly steal into the front seat—"Nov Shmoz Ko Pop?" Heh! Heh!

SUCCESS

What is the difference between a successful salesman and an average salesman?

The outstanding difference will be their belief or lack of belief in their own ability to write business. The successful man knows he can produce a satisfactory volume of business. The average salesman has doubts as to his ability to get the applications.

But the average salesman can change himself into a successful salesman. The rules?

Be sold on the company he represents.

Have a nose for prospecting.

Plan his work—and work his plan, a part of which should be An App a Week.

—Manhattan Life

S konvencije Narodnega bratskega kongresa

je s svojim delom gotov, pride s svojimi priporočili pred zbornico, katera jih včasih sprejme soglasno in brez debate, včasih pa o njih razpravlja.

Volitve odbornikov za prihodnje leto so se izvršile večinoma soglasno, le za enega odbornika smo glasovali z listki. Odborniki za leto 1937-38 so: Mrs. Dora Alexander Talley, predsednica; C. L. Biggs, podpredsednik; S. H. Hadley, Miss Frances D. Partridge, Walter C. Below, Alex O. Benz, Farrar Newberry in Joseph L. Kania, eksekutivni odborniki. Med njimi je le eden Slovan, namreč Joseph L. Kania, ki je zastopal neko poljsko bratsko organizacijo.

Na konvenciji so bile zastopane štiri slovenske in ena hrvatska podporni organizacija. Jugoslovansko kat. jednoto sem na konvenciji zastopal podpisani, SNPJ Matt Petrovich, KSKJ Joseph Zalar, SDZ Max F. Traven in Frank M. Sortz, HBZ pa John Badovinac in William M. Boyd. Druge jugoslovanske organizacije, kolikor je meni znano, na konvenciji niso bile zastopane.

Narodni bratski kongres, v katerem je združena večina podpornih organizacij v tej državi, predstavlja veliko silo, katera more vplivati tudi na zvezni kongres in na posamezne državne postavodaje, da ne sprejmejo bratskim podpornim organizacijam škodljivih postav. Posamezna organizacija ne pomeni mnogo, toda organizacija z več milijoni članstva je moč, katero morajo tudi visoki postavodajalci upoštevati. Tako konvencija, čim večja je po številu delegatov in pridruženih organizacij, tem večji vpliv napravi v javnosti in tem več respektu imajo pred njo razni političarji in postavodajalci.

Po mojem mnenju bi bilo pravilno, da bi pripadale Narodnemu bratskemu kongresu vse slovenske podporne organizacije. Po večini so sicer članice, toda ne vse. Ako bi se resno zavzeli in potrudili, bi lahko kdaj tudi kakšnega zastopnika slovenskih podpornih organizacij spravili v narodni odbor, saj vemo, da so v istem zastopniki manjših organizacij, kakor so nekatere naše. Upoštevati bi tudi morali, da morajo svoje notranje delo voditi posamezne organizacije same, v široki ameriški javnosti pa nas morejo uspešno predstavljati le državni bratski kongresi in posebej še mogočni Narodni bratski kongres.

Matt Anzelc.

DOPISI

Detroit, Mich. — Dolgi šest let sem gojila željo, da bi mogla enkrat obiskati državo Washington, kamor me je vabila moja sestra. Ta želja se mi je izpolnila letos, ko sta se sin Lawrence in hčerka Mary odločila, da se napotijo v zeleno državo Washington, katero je pred leti tako lepo opisal urednik Nove Dobe.

Na pot smo se podali 29. avgusta. Že ob 4. uri zjutraj smo zapustili Detroit, ki je bil tisto jutro v taki megli, da bi bil mogoč človek skoraj z roko dalje seči kot pa videti s široko odprtimi očmi. Kakih 100 milj iz Detroita smo naleteli na hudo avtomobilsko nesrečo. Dva avtomobila sta se bila zaletela naravnost drug v drugega. Posledice so bile grozotne. Oba prednja konca avtomobilov sta bila razbita, vse okoli je bilo krvavo in par oseb je bilo težko ranjenih. Tak prizor človeka res prestraši in ga ne pozabi zlepa. Naj človek sam še tako pazi, kaj si more pomagati, če pridrvi na mrtve nasproti divjak in se zaleti v njegovo vozilo! Tako so po krivdi enega divjaka dostikrat nesrečne popolnoma nedolžne osebe.

Po mali zamudi smo nadaljevali pot proti Jolietu, Ill., kjer smo se ustavili pri Benedickih. Mrs. Benedick, moja sestričina, nas je sprejela s toplimi rokami. V njenem domu smo se počepili in pogovorili. Mrs. Benedick, moja sestričina, nas je sprejela s toplimi rokami. V njenem domu smo se počepili in pogovorili.

Po mali zamudi smo nadaljevali pot proti Jolietu, Ill., kjer smo se ustavili pri Benedickih. Mrs. Benedick, moja sestričina, nas je sprejela s toplimi rokami. V njenem domu smo se počepili in pogovorili.

nas je podvnila s kosilom, na kar smo nadaljevali pot proti Iowi. Tem smo prenočili v mali kabini pri gasolinski postaji. Zjutraj zgodaj smo se podali naprej, ker naš namen je bil kar mogoče kmalu doseči naš cilj: Cumberland, Wash.

V državi Iowi so lepe farme s krasno koruzo, živino in prašiči. Občudovala sem vse to, pri tem pa sem premišljevala, koliko neke bi farmer dobil za funt prašiča, za katerega je treba plačati v Detroitu 47 centov.

Kmalu smo prevozili mejo Nebraske, kjer smo opazili, kakšno škodo so tam napravile kobilice in suša. Kar niso požrle kobilice, je uničila suša. Vse je bilo suho, samo divje sončne rože so se košatile ob cesti, kot bi se ponašale, da jih ne marajo kobilice in da jim tudi suša ne more do živga. Morda bi se ne bila zmenila za te cvetlice, pa so me spominjale na prave sončne rože, ki so simbol države Kansas, kjer je bil moj prvi dom v Ameriki. Seveda, kansaške sončne rože so večje od divjih sončnih rož v Nebraski. Pa saj so rojakom znane, ker so jih pred par leti dovolj razkazovali po vseh Zedinjenih državah.

Drugi dan vožnje smo dosegli državo Wyoming, kjer smo spet prenočili v kabini. Zgodaj zjutraj smo se podali naprej proti Rock Springsu, kjer sem hotela presenetiti moje prijateljico Mary Kershishnikovo, kar se mi je tudi posrečilo. Mary je bila ravno namenjena v sprejemno sobo, ko smo stopili skozi vrata Pilot Butte hotela, pa je kar na stopnicah obstala. Potem je prišla še njena hčerka Ančka, s katero smo se bili seznanili ob približno 15. redne konvencije JSKJ v Clevelandu. Izenadenje je bilo perfektno. Potem smo se seznanili še z hčerko Mary in sinom. Po prvih pozdravih je bila prva misel Mrs. Kershishnik, da pokliče Mrs. Golob, mojo sorodnico, katere nisem videla že kakih 34 let. Pripomnila sem, da je ni treba klicati, ker nameravamo iti takoj naprej, da bomo nazaj grede šli v Yellowstone park in potem bomo vse obiskali. Mrs. Kershishnik je menila, da če hočemo obiskati Yellowstone park, da naj ne odlašamo predolgo, da nas mraz ne prehiteli ali pa da bi bil park že zaprt. V tem je prišla Mrs. Golob, ki me je naprej pogledala gori in doli, nakar me je pozdravila: "O, ti marela, ali si res ti!" Sledila je razprava, kako priti po najkrajši poti v park, in pri tem sem izvedela, da nedaleč od nas poti živi na farmi Mrs. Bertonec, sestra Mrs. Golobove. Jaz sem se takoj odločila, da jo moram videti, ker ona mi je dostikrat dala kaj dobrega za podzob, česar nisem imela doma.

Nato se je seveda pojavilo vprašanje, kako bomo našli Bertonecovo farmo, ki se z državne ceste ne vidi. Pa je Mrs. Kershishnik predlagala, da podpirala in Ančka potrdila, da gredo vse tri z nami. Ančka pa da bo voznik in kažipot. Tako smo zasedli naš v Kershishnikov avtomobil in v dobrih dveh urah smo bili na Bertonecovi farmi, ki je situirana pod visokimi hribi. Družina se je ravno ukvarjala s spravljanjem sena, gospodinja pa je pripravljala kosilo. Mrs. Bertonec je bila vesela, da smo prišli, in v prvih pozdravih me je tudi ona temeljito ogledala od vrha do tal, nakar me je počastila s dvomljivim priznanjem: "O, ti marela, kdo bi si bil mislil, da se boš tako zredila, ko so te bile včasih same kosti!" Z Mrs. Kershishnik sva nato odšli na travnik, kjer je gospodar seno grabil, da ga pokličeva h kosilu. Pa pravi Mrs. Kershishnik: "Jernej, ali to-le kaj poznaš!" Jernej me premeri z očmi in pokima: "Mislim, da je Mežnarjeva Micka, saj je skoro taka kot je bila njena mati."

Okrog 3. ure popoldne smo se poslovili z obljubo, da se spet oglasimo na povratku iz Washingtona. To pa se ni zgodilo, ker smo bili spotoma izpremenili načrt potovanja. Pa so včasih rekli, da obljuba sedem let drži, in tako upam, da jo bom ob priliki izpolnila, če me ne pošljejo prej po gobe. Do takrat pa naj bodo vsi pozdravljeni!

V Yellowstone park smo prišli 31. avgusta zvečer in smo tam prenočili v slabo zgrajeni kabini, za katero so nam pa položeno računali. Drugi dan smo si ogledali park, kolikor ga je pač mogoče videti v enem dnevu. Videli smo čredo bivolov, srne, medvede, vodopade in vroče vrele, katerih je vse polno v parku. Na splošno pa se mi je zdelo, da se je tudi v ta narodni park zajedlo raketirstvo, ker človeka pošteno oderejo, če se jim pusti. Za vsako reč računajo dvojno ceno ali več.

Seveda, tamkajšnje naravne krasote je vredno videti. Visoke greste, ogromne skale vseh mogočih barv, globoki prepadi, kjer v globini šumi bistra voda, gozdovi jelk in smrek, kaj takega ni videti povsod, posebno ne na našem vzhodu. Kajpak, to zanima bolj tiste, ki takih stvari še niso videli, toda kdor je kdaj hodil po gorah Gorenjske, ki so tudi visoke, vse vsega kmalu naveliča. Moj nasvet bi bil, da kdor ima čas, da ostane v parku dalj časa, naj vzame s seboj živil in pijač in posobo za kuhanje in priprave za spati, pa lahko ostane tam vse poletje za \$3.00, kolikor se mora namreč plačati pri vzhodu od avtomobila. Naj ne pozabi vzeti s seboj tudi dovolj odeje, ker tam so noči mrzle tudi poleti.

Iz Yellowstone parka smo se nato podali skozi Montano in Idaho v Renton, Wash., kamor smo dospeli okrog 9. ure zvečer. Spraševali smo, kje je Cumberland, pa nam nihče ni vedel povedati. Moj predlog je bil, da bi tam prenočili, toda sin je hotel na vsak način še isti večer dospeti v Cumberland, zato smo poiskali hišo rojaka Pernela, katerega naslov smo imeli. Tam so že vsi spali, toda po dolgom ropotanju smo jih le zbudili. Priporočali so nam, da prenočimo pri njih, ker ponoči da bo težko najti Cumberland, toda mi smo bili odločeni iti naprej, zato sta se Mr. Pernel in njegova hčerka napravila in se z svojim avtomobilom vozila pred nami, da smo srečno prišli v Cumberland k Potočnikovim. Tudi tam so že spali, ker je bilo že 11. ura zvečer.

Ko smo jih zbudili, sem bila radovedna, če me bo sestričina poznala, ker se nisva videli 31 let. Parkrat me pogleda, nakar pravi: "Ja, saj si res ti, prav tako izgledaš kot oče!" V tem je prišel tudi sin Frank, s katerim smo se bili spoznali že na 15. redni konvenciji JSKJ v Clevelandu, kjer je bil delegat.

Po kratkem razgovoru smo se zahvalili Mr. Pernelu, ki nam je bil pot pokazal, nakar smo se odpravili k počitku, katerega smo bili po dolgi vožnji res potrebni. Z Mrs. Potočnik seveda tisti večer nisva dosti spali, ker sva si imeli toliko za povedati in druga drugo vprašati. Seveda bi bila vsa tista vprašanja lahko počakala do drugega dne, pa kdo bo ukrotil žensko radovednost!

Potem nas je Frank Potočnik vozil po okolici Cumberlanda. Bili smo v Ellensburgu, kjer smo videli indijanski bojni ples. Nikoli prej še nisem videla toliko Indijancev skupaj in njihova paradna obleka je bila zelo pestra. V Tacomi smo obiskali Mr. Udoviča, ki je bil na 15. konvenciji JSKJ, in njegova prijazna soproga nas je postregla z okusno večerjo. V Enumclawu smo obiskali Mrs. J. Richter, katere sin Peter se je preteklo poletje mudil v Detroitu. Prijazna Mrs. Richter nam je postregla z vsem najboljšim, kar se na njeni farmi pridela, sinovi pa so nam nabrali svežih češpelj in jabolk za naš pot. Upam, da nas pridejo vsi kdaj obiskat v De-

troit, kjer jim bomo skušali uslugel deloma povrniti.

Teden dni pri Potočnikovih je bliskovito minil. Zadnji večer pred odhodom nam je Mr. Medvešek zaigral nekaj poskočnih na harmoniko in povedal je marsikaj zanimivega o pridelovanju krompirja in fižola. Ker je bil pripovedovalec muzikant, nisem šla fižola gledat, samo Mrs. Medvešek sem pogledala, pa sem vedela, da je vse res.

Preveč prostora bi vzelo, če bi hotela omeniti vse prijazne rojake in rojakinje, s katerimi sem se seznanila v zeleni državi Washington. Omenim naj le, da jih bom ohranila v prijetnem spominu. Država Washington je zelo lepa, le škoda, da je tako daleč od nas.

Prav lepa hvala naj bo izražena Mrs. Potočnik in sinoma Franku in Georgu, ki so nam izkazovali toliko iskrene gostoljubnosti tekom vsega našega tamkajšnjega bivanja. Upam, da ne bodo pozabili priti na vzhod in nas obiskati v Detroitu. Samo ne odlašati 6 let, kakor sem jaz.

Na povratku iz Washingtona smo potovali preko Oregona in Idaho v Wyoming, in sicer v Rock Springs, kjer smo se nastanili v hotelu Mrs. Kershishnikove. Tam sem obiskala nekaj sorodnikov in Mrs. Kershishnik me je spremljala, kolikor ji je čas pripuščal. Bila je prav tisti čas zelo zaposlena, ker so predelovali hotel in je bila klicana zdaj sem, zdaj tja. Upam, da zdaj je vse dogotovljeno in da se je mogla nekoliko oddahniti. Najlepša hvala njej in hčerka-ma za vso naklonjenost, ki so nam jo izkazovale.

Wyoming je država divjega pelina, to sem bila že dostikrat prej slišala in sem bila radovedna kakšen svet je pač tam. Ko smo zapustili državo Nebraske smo se kmalu vozili preko nepreglednih puščaj, poraščenih samo s sivo zelenim divjim pelinom, pa mi je začelo rojiti po glavi, kaj neki je ljudi zaneslo v te puščave. Ko sem to svoje začudenje tudi na glas izrazila, je pripomnila hčerka, da tisto je ljudi tu sem zaneslo, kar je mene zaneslo v Detroit. Ko privozi človek iz tistih puščaj v Rock Springsu, se mu zdi, da je prišel na drug svet. Nekaj dreves, trave in cvetja napravi čudovit vtis na človeka, ki se je prej stotine milj vozil preko pelinovitih puščaj. Kljub temu sem vprašala Mrs. Kershishnik, kaj jo je zaneslo v tako puščavo.

Rojakom, ki potujejo skozi Rock Springs, priporočam, da se ustavijo v Pilot Butte hotelu, ki ga lastuje in upravlja Mrs. Kershishnik. Tam je dobiti lepe, moderno opremljene sobe, kjer se človek res udobno odpočije.

Ko smo odpotovali iz Rock Springsa, smo bili namenjeni voziti preko Colorada v Kansas, ker je sin želel videti svoj rojstni kraj, pa je usoda nanesla, da smo morali načrt spremeniti. Kakšnih 100 milj od Rock Springsa je sin nekaj zbolel, torej smo jo po najkrajši poti mahnil v Joliet, Ill. Tam smo ostali par dni, da se je fant malo pozdravil, nakar smo se podali naravnost domov v Detroit.

Tako so potekle moje prve počitnice. Moja želja je, da bi mi drugo leto finančni minister spet dovolil vzeti počitnice, vsaj tako dolge kot so bile letošnje, če ne daljših.

Mary Bernick,
članica društva št. 144 JSKJ.

Milwaukee, Wis. — Že je preteklo par mesecev, kar se nisem nič oglašila v našem glasilu Novi Dobi. Čakala sem, da se kateri drugi društveni odbornik ali član oglašil, pa je vse kar tiho.

Danes naj omenim nekoliko zaradi naših mesečnih sej, ki so po navadi prav slabo obiskovane. To je bilo že parkrat prej omenjeno, pa ni dosti zaleglo. Na seje navadno pride komaj toliko članov, da moremo seje obdrževati. Poleti je bil izgovor, da (Dajle na 6. strani)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca in močno žalostni naznanjemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je v Bogu za vedno preminul naš nad vse ljubljani soproj in oče

Joseph Bradač

Blagopokojni se je rodil dne 16. marca leta 1889 v vasi Mala Lese, fara Krka pri Zatični na Dolenskem. Preminul je na svojem domu po dolgi in mučni bolezni previden s tolažili svete vere dne 9. avgusta ob 1. uri popoldne. Položen je bil k večnemu počitku iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na Lakeview pokopališče dne 13. avgusta ob 9. uri popoldne. Pokojni je bil član društva sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ in društva Carniola Tent št. 1288 The Maccabees. Poleg močno žalujoče soproge Mary, sina Josepha in Alberta, zapuška tukaj brata Antona v North Randall, Ohio, brata Domijana v Bridgeport, Ohio, sestro Ursulo poročeno Skul v Newburghu ter sestro Ano poročeno Somrak. Tukaj in v stari domovini pa zapuška več bližnjih sorodnikov.

Rad bi obilnih darovalcev za vence in svete maše se želimo skupno zahvaliti poleg zahvale, ki je bila vsakemu posebej po čisti poslana na čem.

Najlepša hvala za krasne vence, ki so krasile tri sobe ob krsti blagopokojnega dobrega soproga in skrbnega očeta. Obilni venci so nam bili globok izraz najglobokejšega prijateljskega sočutja ob bridki izgubi nam najdražjega bitja. Vsi oni, ki so z venci okrasili pokojnikovo krsto naj prejmejo tisočero zahvalo.

Iskrena hvala obilnim darovalcem za svete maše kot tudi onim, ki so prispevali velike vsote v dobrodelni namen. Nikoli nismo pričakovali, da ima blagopokojni toliko dobrih in iskrenih prijateljev, dokler nam niste to dejansko pokazali z darovi, ki ste ga obsuli ob krsti, ko je ležal na svojem domu pri zadnjem počitku. Tisočera hvala za obilne darove, v katerih je bilo izraženo globoko sočutje. Darovi za svete maše bodo poklonjeni v molitve in maše rajne in blage duše.

Najlepša hvala Monsignoru Vitu Hribarju za tolažilne obiske med boleznijo, za podelitev svetih zakramentov med boleznijo in poslednjih pred smrtjo ter za spremstvo iz hiše žalo ti v cerkev in za opravljeno zadušnico ter cerkvene pogrebne obrade. Iskrena hvala Mr. Martinu Rakarju za zapele žalostnike v cerkvi pred dvigom krste na potu k večnemu počitku.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi tisti, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Obilni avtomobili so pričali, kako je bil blagopokojni med prijatelji in sorodniki močno priljubljen. Najlepša hvala vsem.

Našo najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod Frank Zakrajšek za lepo urejen pogreb, vso najboljšo postrežbo ter veliko naklonjenost ob času bolezni in smrti blagopokojnega soproga in očeta. Težko je najti besed, v katerih bi se mogla dovoljno zahvaliti za izkazane dobrote za časa pokojnikove bolezni.

Iskrena hvala pokojnega bratu Domijanu za obisk v bolezni, kakor tudi njegovi soprogi Mary za udeležbo pri pogrebu.

Najlepša hvala družini Louis in Alice Kretić, njih sinu Edwardu, Mr. in Mrs. Victor in Paulini Kine, Mr. in Mrs. Jakob in Veroni Potočnik, Mr. in Mrs. Felix in Mary Surtz, Mr. in Mrs. Frank in Frances Kavčič, Mr. in Mrs. Frank in Frances Znidaršič, Mr. Jim Lekan ter družini Mrs. Frances Oražem iz Carl Ave. za veliko pomoč ob času dolgotrajne bolezni ter tolažilne obiske na domu in v bolnici. Posebna zahvala naj bo izrečena Mrs. Frances Oražem za velikokratno pomoč in tolažbo ob času bolezni.

Iskrena hvala vsem sosedom, prijateljem in znancem za vse, kar so nam ali blagopokojnemu v življenju dobrega storiili. Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega kript, so pri njem čuli, nas tolažili kot onim, ki so ga spremlili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem, ki so ga obiskali v bolezni na domu in v bolnišnici.

Najlepša hvala društvu sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ in društvu Carniola Tent št. 1288 The Maccabees za točno izplačano bolniško podporo in posmrtnino. Hvala društvenim članom za tolažilne obiske, kakor tudi društvenim uradnikom za izvršene pogrebne bratske obrede. Hvala tudi za vence in avtomobile ter hvala sobratom društev za izkazano zadnjo čast ob pogrebu. Toplo priporočamo ti dve društvi, da naši rojaki pri njih postanejo člani ter s tem koristijo sebi in onim, ki bodo po njih žalovali. Končno hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storiili ob največji tugi v družini.

Dragi in ljubljani soproj ter dober in skrben oče. Vsako uro in minuto nam tužno zre oko v daljavo ter išče Tvoje ga osvežujočega milega pogleda. Kakor jagnje si nosil gorje trpljenja na svojih ramah in zaklepal iz ljubezni v srce ono, ki bi drugega bolelo. Vedel si, da so Ti ure življenja štets, vedel si, da bo plakala Tvoja soproga kot tudi dva sinova, katerima si daroval vse svoje — ljubezen in življenje. Ob svežem prezgodnjem grobu kleči Tvoja ljubeča soproga, gladi trato nad Tvojim večnim domom, rosi zemljo in k Bogu vroče moli za blago dušo. Trudnih korakov stojita ob Tvojem grobu sinova, čujeta gorki utrip velike ljubezni ter s solzo v očesu gledata radi bolesti predeno očeto srce. Močno žalostni ter polni jada in tuge Ti k Vsemogočnemu kličemo: Spočij se v miru v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami.

Zalujoci ostali:

MARY BRADAC, soproga;
JOSEPH in ALBERT, sinova.
MILLIE, sinaha.

Cleveland, Ohio, 13. oktobra, 1937.

